

Sygn. akt I CZ 138/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie ze skargi G. B. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 17 stycznia 2012 r., sygn. Akt [...], wydanego
w sprawie z powództwa G. B.

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej Nieruchomości położonej przy ul. W. [...] w
W.

o ustalenie nieistnienia uchwał,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2013 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 15 lutego 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 15 lutego 2012 r. odrzucił skargę powoda G. B. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 stycznia 2012 r. W uzasadnieniu tego postanowienia wskazano, że skarżący wniósł skargę samodzielnie bez zastrzeżonego dla tej czynności procesowej przymusu radcowsko - adwokackiego.

Powód złożył zażalenie na wyżej opisane postanowienie domagając się jego uchylecia w całości i przekazania sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. W zażaleniu skarżący zarzucił obrazę art. 87 § 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie polegające na przyjęciu, że powód nie mógł samodzielnie wnieść skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Skarżący G. B. wniósł osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego, a nie wykazał, że jest jedną z osób wskazanych w art. 87¹ § 2 k.p.c. Prawidłowo zatem Sąd odrzucił skargę jako niedopuszczalną, gdyż była obarczona brakiem nieusuwalnym, nie podlegającym postępowaniu naprawczemu.

Niezrozumiałe są wywody pełnomocnika skarżącego dotyczące naruszenia zaskarżonym orzeczeniem art. 87 § 1 k.p.c., gdyż przepis ten nie miał w ogóle zastosowania w rozpoznawanej sprawie. Nawet gdyby założyć oczywistą omyłkę pisarską pełnomocnika, choć w treści zażalenia błędnie przywołano art. 87 § 1 k.p.c. dwukrotnie, zaś prawidłowy przepis mający zastosowanie w sprawie tj. 87¹ § 1 k.p.c. nie został przytoczony w ogóle, to w świetle brzmienia złożonej przez powoda skargi całkowicie niezrozumiała jest argumentacja pełnomocnika, który

twierdzi, że powód „wnioskował o wznowienie postępowania i uznanie przez Sąd Apelacyjny z urzędu zarzutu nieważności postępowania w trybie art. 379 pkt 2 k.p.c.”. W złożonej skardze powód wyraźnie domagał się stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego wyroku o czym świadczy tytuł skargi jako pisma procesowego, powołana w tytule podstawa prawna - różna od podstawy wznowienia postępowania oraz treść uzasadnienia odpowiadająca procesowej instytucji stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Zgodnie z art. 424⁶ § 3 k.p.c., sąd odrzuca skargę wniesioną z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. wprost, bez podejmowania czynności naprawczych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁴, 398²¹, 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.